

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-03508/2020-ERU

V Ostravě dne 6. října 2020

Č. j. 03508-11/2020-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-03508/2020-ERU a zahájeném dne 30. července 2020 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve smyslu ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), s obviněným z přestupku, kterým je pan [REDAKCE], bytem [REDAKCE], doručující adresa [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, [REDAKCE], bytem [REDAKCE], doručující adresa [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona,** kterého se dopustil z nedbalosti tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 22. září 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení ve městě Kladno, v ulici Riegrova, na budově č. p. [REDAKCE] činnost v souvislosti se zateplením fasády rodinného domu, při které došlo k poškození ocelové nízkotlaké plynovodní přípojky DN 40.

II. Podle ust. § 90 odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 5 000 Kč** (slovy: pět tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 39220.

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického

regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 39220.

IV. Podle ust. § 89 odst. 2 věty za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se **nárok na náhradu škody** v částce vyčíslené ve výši 4 881,41 Kč poškozenému, společnosti **GasNet, s.r.o.**, se sídlem Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 272 95 567 (dále jen „poškozený“), zastoupené [REDAKCE], advokátem, se sídlem [REDAKCE], evidenční číslo [REDAKCE], **nepřiznává** a v souladu s citovaným ustanovením se poškozený **odkazuje s jeho nárokem a soud.**

V. Podle ust. § 95 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se poškozenému **nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 30. července 2020 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ či „správní orgán“) doručením oznámení o zahájení řízení č. j. 03508-5/2020-ERU ze dne 28. dubna 2020 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 22. září 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení ve městě Kladno, v ulici Riegrova, na budově č. p. [REDAKCE], činnost v souvislosti se zateplením fasády rodinného domu, při které došlo k poškození ocelové nízkotlaké plynovodní přípojky DN 40.

Správní řízení bylo zahájeno na základě vlastních zjištění Úřadu obsažených v podnětovém spise sp. zn. 03366/2019-ERU.

II. Zjištění z podnětového spisu

Předmětem šetření ve spise vedeném pod sp. zn. 03366/2019-ERU bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Šetřením bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 22. září 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení ve městě Kladno, v ulici Riegrova, na budově č. p. [REDAKCE], činnost v souvislosti se zateplením fasády rodinného domu, při které došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození ocelové nízkotlaké plynovodní přípojky DN 40 (dále také „plynárenské zařízení“).

III. Průběh správního řízení

Dne 9. dubna 2020 byl do správního spisu vložen podnětový spis sp. zn. 03366/2019-ERU, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 03508-2/2020-ERU.

Dne 9. dubna 2020 zaslal správní orgán poškozenému prostřednictvím jeho právního zástupce Výzvu, č. j. 03508-3/2020-ERU, v níž žádal o sdělení, zda již byla poškozenému

uhrazena škoda vzniklá v souvislosti se skutkem popsáním ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Výzva byla právnímu zástupci poškozeného doručena dne 14. dubna 2020.

Dne 22. dubna 2020 obdržel správní orgán od poškozeného sdělení, že ve věci poškození plynárenského zařízení škoda ve výši 4 881,41 Kč doposud nebyla účastníkem řízení uhrazena a že se poškozený se svým nárokem na náhradu škody připojuje do správního řízení o přestupku. Škoda sestává z následujících položek:

- za provedené pracovní úkony: ■■■■■ Kč;
- za dopravu a čas strávený na cestě: ■■■■ Kč;
- za uniklý zemní plyn: ■■■■ Kč.

Poškozený v přípise dále požadoval úhradu nákladů řízení ve výši ■■■■■ Kč.

Dne 30. dubna 2020 zaslal Úřad účastníkovi řízení Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 28. dubna 2020, č. j. 03508-5/2020-ERU, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona, které bylo účastníkovi řízení doručeno 30. července 2020. Účastník řízení byl též v souladu s ust. § 80 odst. 2 poučen o tom, že může požádat o nařízení ústního jednání.

Dne 19. srpna 2020 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 03508-9/2020-ERU, ze dne 19. srpna 2020, který byl účastníkovi řízení doručen fikcí dne 31. srpna 2020. Správní orgán účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a o možnosti žádat o nařízení ústního jednání, a to do 10 kalendářních dnů ode dne doručení přípisu.

Účastník řízení se v řízení nevyjádřil.

Dne 19. srpna 2020 zaslal správní orgán poškozenému prostřednictvím jeho právního zástupce přípis, č. j. 03508-10/2020-ERU, kterým ho vyrozuměl o zahájení správního řízení s účastníkem řízení a zároveň ho poučil v souladu s ust. § 80 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky o možnosti požádat o nařízení ústního jednání. Přípis byl právnímu zástupci poškozeného doručen dne 20. srpna 2020.

Poškozený již žádné další vyjádření správnímu orgánu nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

IV. Popis skutkového stavu

Činnost (vrtání do zdi) související se zateplením fasády rodinného domu ve městě Kladno, v ulici Riegrova, č. p. ■■■■ prováděl ručně účastník řízení. Činnost byla prováděna v rámci tzv. sousedské výpomoci pro pana ■■■■■.

K provádění činnosti v zájmovém území nebylo vydáno stanovisko správce plynárenského zařízení a nedošlo k vytyčení plynárenského zařízení.

Dne 22. září 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení ve městě Kladno, v ulici Riegrova, v obvodové zdi nemovitosti č. p. [REDAKCE] v souvislosti s činností účastníka řízení došlo k poškození plynárenského zařízení.

Z přípisu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územního odboru Kladno, Obvodního oddělení Kladno (dále jen „Policie ČR“), č. j. [REDAKCE], který byl Úřadu doručen dne 13. června 2019 (založeno pod č. j. 03366-3/2019-ERU) mimo jiné vyplývá, že účastník řízení vrtal do zdi rodinného domu a omylem navrtal do míst, kde vede plynárenské zařízení. Účastník řízení prováděl činnost podle plánu, který měl k dispozici a na kterém byla vyznačena trasa plynárenského zařízení, ale v místě, kde začal vrtat, označeno na plánu nebylo.

Dne 3. prosince 2019 byl Úřadu prostřednictvím e-mailu doručen přípis pana [REDAKCE] (založeno pod č. j. 03366-10/2019-ERU), ve kterém pan [REDAKCE] mimo jiné uvedl, že v době vzniku poškození plynárenského zařízení nebyl na místě osobně přítomen. Práce byly prováděny v rámci tzv. sousedské výpomoci. Dokumentaci k tomu, kde se nachází plynárenské zařízení, neměl k dispozici. Tuto dokumentaci měl vyžadovat zhotovitel prací (účastník řízení).

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 9 m³ plynu do ovzduší za dobu 30 minut, jak vyplývá z Protokolu o úniku plynu z poškozeného PZ číslo protokolu [REDAKCE] ze dne 9. října 2018.

Podle Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení, číslo hlášení v SAP ESM: [REDAKCE] ze dne 22. září 2018, došlo k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu nebyly účastníkem řízení uhrazeny.

V. Právní hodnocení

V. I Použitá právní úprava

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Podle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení novelizován čtyřikrát, kdy současné znění zákona nabylo účinnosti dne 22. července 2020. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován dvakrát, kdy poslední novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2020.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho novelizovaného znění a energetického zákona i jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákonů pozdějších a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno.

V. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona se dopustí fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, jehož jednání vedlo k poškození energetického zařízení. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl činnost (vrtání do zdi), v jejímž důsledku došlo k poškození plynárenského zařízení. Před zahájením prací účastník řízení nepožádal o vydání stanoviska správce plynárenského zařízení ani o vytyčení plynárenského zařízení.

Účastník řízení prováděl činnost na základě plánu, který měl k dispozici, a na kterém byla trasa plynárenského zařízení vyznačena, ale v místě, kde prováděl vrtání, plynárenské zařízení označeno nebylo. Účastník řízení tedy o existenci plynárenského zařízení věděl, tudíž měl před zahájením činnosti činit všechny kroky pro předcházení poškození plynárenského zařízení a v daném případě měl před zahájením prací požádat o vydání stanoviska k existenci plynárenského zařízení správcem tohoto zařízení, a dále také mohl detekovat plynárenské zařízení ve zdi objektu, či provést sondáž u paty objektu za účelem zjištění hloubky jeho uložení ve zdi a jeho vedení. S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení neučinil vše, co učinit mohl a měl, aby poškození plynárenského zařízení zamezil.

Účastník řízení se dopustil svého jednání z vědomé nedbalosti, když věděl (měl si být vědom), že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí.

V. IV. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 9 m³ plynu do ovzduší za dobu 30 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi. Správní orgán má za to, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy. Pro úplnost správní orgán uvádí, že přestože došlo k malému úniku plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu pouze jednomu zákazníkovi, naplňuje tento následek materiální stránku přestupku, neboť právě únik plynu a přerušení dodávky plynu, byť jedinému zákazníkovi, již představuje narušení bezpečného a spolehlivého provozu plynárenské soustavy. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Lze tedy obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přestupku, zároveň je přítomen i materiální znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Výše uvedené plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu. Správní orgán tak konstatuje, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku.

V. V. Odpovědnost za přestupek

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle ust. § 15 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí [písm. a) téhož ustanovení] nebo nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl [písm. b) téhož ustanovení].

Jak již správní orgán uvedl v části „V. III. Právní posouzení skutku“ tohoto rozhodnutí jednání účastníka řízení vedlo k poškození plynárenského zařízení a naplnilo všechny znaky přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona, když účastník řízení porušil zákaz poškození energetického zařízení.

Účastník řízení jednal ve vědomé nedbalosti, neboť při provádění činnosti (vrtání do obvodové zdi nemovitosti) věděl (měl si být vědom), že svou činností (jednáním) může plynárenské zařízení poškodit, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k poškození plynárenského zařízení nedojde.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona.

VI. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přešupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Podle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí, nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu podle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Podle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona lze uložit podle ust. § 90 odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 100 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 a 38 zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku; k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; k významu a rozsahu následku přestupku a k druhu a míře zavinění. V neposlední řadě správní orgán přihlédl též k osobě pachatele.

Jako přitěžující okolnost správní orgán hodnotí skutečnost, že si účastník řízení nevyžádal vyjádření správce plynárenského zařízení. Správní orgán má za to, že účastník řízení měl přípravě podmínek pro provádění činnosti věnovat více pozornosti, zejména zjistit si informaci o přesném uložení plynárenského zařízení a zajistit jeho ochranu.

Co se týče povahy a závažnosti přestupku, správní orgán hodnotí, že uvedené jednání účastníka řízení porušuje obecný zákaz poškození energetického zařízení, přičemž účel zákazu lze spatřovat v zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu těchto zařízení.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 9 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi. Tyto skutečnosti z hlediska intenzity následků přestupku (tj. z hlediska závažnosti přestupku) správní orgán hodnotil jako skutečnosti méně závažné a při ukládání výše sankce přihlédl k míře těchto následků.

Skutečnost, že účastník řízení dosud neuhradil správci plynárenského zařízení škodu vzniklou poškozením plynárenského zařízení správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost.

Správní orgán se též zabýval druhem a mírou zavinění, kdy obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. V řízení bylo prokázáno, že účastník řízení jednal ve vědomé nedbalosti, k čemuž správní orgán přihlédl při určení výše pokuty jako polehčující okolnosti.

Jako polehčující okolnost správní orgán hodnotil skutečnost, že účastník řízení dosud nebyl evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty také ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2018, sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení správnímu orgánu žádné informace o svých majetkových poměrech nesdělil.

Zákonný a přiměřený trest by měl být uložen při respektování zásady přiměřenosti, kdy hlavním a neopomenutelným kritériem je povaha a závažnost spáchaného činu a dále poměry pachatele. Uložená pokuta by měla být přiměřená majetkovým poměrům účastníka řízení.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. **Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.**

VII. Náhrada škody

Poškozený uplatnil v souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky u správního orgánu nárok na náhradu škody za poškození plynárenského zařízení ve výši 4 881,41 Kč.

Z faktury č. [REDAKCE] ze dne 30. října 2018 správní orgán zjistil, že poškozený požadoval po účastníkovi řízení úhradu částky 4 881,41 Kč bez DPH, a to jako „náhradu škody za provedení opravy poškozeného PZ a uniklý plyn, Kladno, Riegrova [REDAKCE], ze dne 22. 9. 2018“. Na faktuře jsou uvedeny položky uvedené v následující tabulce:

Označení	Množství	Cena za jednotku	Cena bez DPH
Náhrada škody-distribuce	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Náhrada škody-únik zemního plynu	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Náhrada škody-poplatek OTE	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Náhrada škody-poškození PZ-Kladno, Riegrova	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Konečná částka (Brutto) v CZK			4 881,41

Částku 4 817,00 Kč poškozený dokládal fakturou č. [REDAKCE] ze dne 22. října 2018, kde byly náklady na opravu poškozeného plynárenského zařízení rozepsány následovně:

Položka 1	Množství	Cena za jednotku	Cena bez DPH
Čas strávený na cestě	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Práce prov. o sob., ned. a svátcích	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Terénní vozidla	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Součet			[REDAKCE]

Položka 2	Množství	Cena za jednotku	Cena bez DPH
Čas strávený na cestě	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Ostatní vozidla a mechanismy	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Výkony Speciálních prací 6:00-22:00 hodin	[REDAKCE]	[REDAKCE]	[REDAKCE]
Součet			[REDAKCE]

Z uvedených faktur sice vyplývá, z jakých nákladů poškozený vycházel při výpočtu nároku na náhradu škody, ale nevyplývá, jak poškozený stanovil cenu za jednotku či zda uvedené jednotky odpovídaly skutečnému stavu. Z toho důvodu proto správní orgán nepovažuje škodu ve výši 4 881,41 Kč uplatněnou poškozeným za zjištěnou takovým způsobem, který by splňoval požadavky na její nepochybné zjištění v rámci sankčního řízení. Pro její přesné stanovení by si tak správní orgán musel opatřovat další podklady a provádět složité dokazování, nebo dokonce oprávněnost a způsob kalkulace jednotlivých dílčích položek, z nichž se skládá nárok poškozeného, ověřovat odborným vyjádřením nebo znaleckým posudkem, což by vedlo k průtahům v řízení a bylo tak porušeno právo účastníka řízení na projednání jeho věci v přiměřené lhůtě, které mu s ohledem na trestní povahu řízení o přestupku nepochybně přísluší, stejně jako všechny další záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu (viz analogicky např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 27. října 2004, č. j. 6 A 126/2002 - 27 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67 i náleží Ústavního soudu ze dne 11. března 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02 a náleží Ústavního soudu ze dne 17. ledna 2008, sp. zn. II. ÚS 82/07 - 1).

Z ust. § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že pokud výše škody nebyla spolehlivě zjištěna, správní orgán poškozenému nárok na náhradu škody nepřiznává a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně se postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování škody vedlo ke značným průtahům v řízení. Průtahy v řízení mohou vznikat například tehdy, pokud by vzhledem ke složitosti posouzení výše vzniklé škody musely být zpracovány znalecké posudky apod. Není totiž zpravidla v možnostech orgánů projednávajících přestupky, aby v řízení o přestupku zjišťovaly škodu, která zatím spolehlivě zjištěna nebyla, a nahrazovaly tak civilní soudy (viz Jemelka, L., Vetešník P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck 2017, s. 797).

Jinými slovy, řízení o náhradě škody (adhezní řízení) má ve vztahu k meritornímu v rámci řízení o přestupku, byť je jeho integrální součástí, v jistém smyslu pouze akcesorickou povahu, a procesní činnost správního orgánu tak nemůže přesahovat v daném ohledu aktivitu směřující k náležitému rozhodnutí o vině a případném trestu. Toliko

občanskoprávní řízení je řízením bezvýjimečně zaručujícím (za splnění zákonem předepsaných podmínek) možnost domoci se uplatněného majetkového nároku. Obecně tedy platí, že postup spočívající v odkázání poškozených s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních nepředstavuje odepření spravedlnosti, ale ústavněprávně regulární použití institutu urychlujícího sankční řízení (viz analogicky např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. února 2015, sp. zn. II. ÚS 165/15).

Správní orgán proto o nároku poškozeného na náhradu škody ve výši 4 881,41 Kč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, a odkázal jej na soud.

VIII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Výrokem V. tohoto rozhodnutí bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 95 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, že se poškozenému nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení. Poškozený byl s nárokem na náhradu škody odkázán na soud, což znamená, že v řízení se svým nárokem nebyl úspěšný a proto mu náhrada nákladů nebyla přiznána.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Poškozený má právo podat rozklad pouze proti výroku IV. o nároku na náhradu škody a proti výroku V. o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody.

JUDr. Pavla Musálková, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava